

Kapka optimismu pro majitele restaurací

02.Června 2004 Miroslav Beneš

Před rokem jsem se hodně rozčiloval nad tím, jak ministerstvo zdravotnictví ještě pod vedením Marie Součkové vydalo vyhlášku číslo 107/2001 Sb., která v paragrafu 14 odstavec 7 vyžaduje, aby restaurace byly vybaveny bezdotykovými bateriemi u umyvadel na mytí rukou.

Dokonce jsem na toto téma 17. června 2003 interpeloval ministryni zdravotnictví.

Majitelé byli totiž nuceni investovat tisíce korun do nového vybavení (cena jedné bezdotykové vodovodní baterie se pohybuje kolem osmi tisíc korun, je třeba připočíst také nutné stavební úpravy).

Na ministerstvu zdravotnictví tvrdili, že takovou vyhlášku museli vydat kvůli požadavkům Evropské unie. Nebyla to ale pravda, směrnice Evropské unie o hygieně v potravinářství z roku 1993 (93/43/EEC) o bezdotykových bateriích vůbec nemluví, ta pouze v kuchyních restaurací vyžaduje tekoucí teplou a studenou vodu a prostředek na mytí rukou.

Letos v dubnu ministerstvo vydalo v tichosti novou vyhlášku č. 137/2004 Sb., ve které už najednou nepožaduje baterie bezdotykové, ale takové, které nemají ruční uzavírání tekoucí vody, tj. stačí, aby voda po zmáčknutí tlačítka po chvíli přestala sama téci. Takové baterie jsou o hodně levnější než ty na fotobuňku (řádově o polovinu).

Novou, mírnější vyhlášku možná majitelé restaurací ocení. Úplný optimismus ale na místě rozhodně není, protože těm, kteří zbytečně investovali, už peníze nikdo nevrátí.

Požadavky vyhlášky jdou stále vysoko nad rámec směrnice Evropské unie. Nově se v ní například v paragrafu 11 objevilo, že je nutné u umyvadel mít speciální dávkovač prostředku na mytí rukou (takový dávkovač stojí 700–1500 Kč).

Člověk si pak nutně musí položit otázku, zda na to ministerští přišli sami nebo jim někdo poradil?